

get senere muliggør dette. Dette gælder ikke mindst i forhold til at få gennemført en lovsikret orlovsordning.

Herefter indstiller et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres, Det Radikale Venstres og Kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med det af kulturministeren stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) finder det dybt beklageligt, at Det Radikale Venstre ikke har fastholdt, at en orlovsret og ret til uddannelsesløn er af afgørende betydning for voksne lønmodtageres reelle muligheder for uddannelse i arbejdstiden uden løntab. 50 mio. kr. blev bevilget i forbindelse med behandling af finansloven for 1988 af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti som et udtryk for, at det daværende alternative flertal fandt det nødvendigt at komme i gang med en reel voksenuddannelsesreform for den million voksne, som kun fik en beskednen eller slet ingen uddannelse.

Efterfølgende fremsatte de tre partier lov- og beslutningsforslag (folketingsåret 1987-88, 1. samling), der præciserede, at det var nødvendigt med en lovsikret orlovsret. Socialdemokratiet beklager, at det ikke har været muligt at nå længere. Efterfølgende citat af den daværende radikale ordfører hr. Ole Vig Jensen viser med al tydelighed skrøbeligheden i regeringssamarbejdet og den pris, Det Radikale Venstre her må betale i Folketingssalen. Ole Vig Jensen kommenterede undervisningsminister Bertel Haarders og arbejdsminister Henning Dyrmoses mange indvendinger med følgende kommentar: »Men lad os nu se, hvordan det går. Jeg er optimist. Jeg siger allerede nu – selv om vi vender tilbage senere og skal svare på en række spørgsmål – at jeg ikke mener, at regeringen og regeringspartierne kan stå distancen, dertil er argumenterne ikke gode nok« (1. behandling af B 107, B 108, L 208, L 209 og L 226, se Folketingstidende 1987-88, 1. samling, forhandlingerne sp. 8538 ff). Videre sagde hr. Ole Vig Jensen, at »tiden er inde til at handle«. Det

Radikale Venstre har desværre på dette område – som på så mange andre – fraveget tidligere politiske holdninger. Med det foreliggende forslag er et helt principielt og afgørende krav, nemlig en lovsikret orlovsret, forsvundet. Dette anser Socialdemokratiet som et reelt aftalebrud, som er kritisabelt og dybt beklageligt – aftaler pjatter man ikke med.

Hverken kulturministeren eller flertallet i udvalget har ønsket at imødekomme Socialdemokratiet på de 2 helt fundamentale krav, nemlig en lovsikret orlovsret og en løngodtgørelse, der svarer til den kursusgodtgørelse, der ydes ved deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelser: højeste dagpengesats plus 25 pct.

Socialdemokratiet har derfor stillet ændringsforslag på disse 2 punkter, der kan rette op på lovforslaget, således at loven vil danne et reelt grundlag for voksnes uddannelsesmuligheder. På den baggrund ønsker Socialdemokratiet at redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 2. behandling, idet man vil stemme for de stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* og kan stemme for de stillede ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* (Fremskridtspartiets og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men kan stemme for det af kulturministeren stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (S), tiltrådt af et *mindretal* (SF):

Til § 3

1) I *stk. 1* affattes *3. pkt.* således:

»Støtten udgør et beløb svarende til 125 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste sats.«

Nye paragraffer

2) Efter § 5 indsættes som ny overskrift og nye paragraffer: